

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 8, καὶ ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 308.

Εξοχώτατε,

Ἡ παρὰ τῆς Υ. Ε. συστηθεῖσα Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐνήργησεν εἰς τὰς ἐργασίας της κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπ' Αρ. 105 διατάγματος, ἐκπληρώσασα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὰς ὑποσχέσεις της.

Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μετόχων αὐτῆς ἀνέβη εἰς διατήλα 154,896:74|100, ἀλλὰ σήμερον δὲν χρεωστῇ εἰρῇ μόνον διατήλα 100,365:90, πληρώσασα τὰ λοιπὰ εἰς ὅσους τὰ ἐξήτησαν μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν.

Τοιαῦτα κατὰστάματα ὠφέλησαν παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ διαφόρους τρόπους· διότι, ἐνῶ χρησιμεύουν ὡς παρακαταθήκη τῶν χρημάτων τῶν πλουσιῶν, τῶν γηρῶν καὶ τῶν ὀφρῶν, ἐνῶ οὗτοι καρποῦνται τὸν χρονιαῖον τόκον τῶν, ἀνακίουν καὶ τὰ χρήματα ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν, καὶ ὠφελοῦνται ὠφελοῦν παντοδαπῶς τὴν κοινωνίαν, ἐνῶ ἴσως διὰ τῆς ἐλλείψεως τοιούτων κατὰστάσεων πολλὰ κεφάλαια ἦσαν μὲν νεκρά μετὰ ζημιῶν καὶ τῶν κυρίων τῶν, καὶ τῆς ἰσότητος βιομηχανίας.

Ἀλλὰ μ' ὅλην τούτην τὴν ἀναντίρρητον ἀλήθειαν, οἱ διευθύνται τῆς Τράπεζας χρεωστοῦν μετὰ λύπην τῶν καὶ ὑποβάλλουν πρὸς τὴν Υ. Ε. ὅτι, εἴτε διὰ τὸ νεοφάνες τοῦ κατὰστάματος τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ τὰς παρελθούσας δυσχερεῖς περιστάσεις, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν ἀταξίαν καὶ ἀναρχίαν πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Υ. Ε., ἡ συνδρομὴ τῶν μετόχων δὲν ἔκαμε πρὸς τὴν ἀνάλογον μετὰ τὰς ἐλπίδας μας καὶ μετὰ τὴν ἀκριβείαν, μὴ τὴν ὁποῖαν ἡ Τράπεζα ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις της. Μ' ὅλα ταῦτα ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος, καὶ αἱ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἤδη προσφέρει ἡ Τράπεζα, θέλουν περικινήσει καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀλλογενεῖς νὰ θέξουν τὴν δακτύλῳ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ἐμπιστοσύνην τῶν, συνεισφέροντες ἱκανὰς ποσότητας εἰς τὴν ἀνανεομένην καὶ ἐκασφαλίζομένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι, Εξοχώτατε, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐκπλήρωσε κατὰ γράμμα τὰς ὑποσχέσεις της, μ' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τὴν προσγινομένην μεγαλητέαν ἀσφάλειαν τῶν παλαιῶν μετόχων της, καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν ἐγγύησιν τῶν μελλόντων, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνέγνωσε μετὰ χαρᾶς τὴν διατάγαν τῆς Υ. Ε., ὅτι, τῆς διατάγῃ νὰ

ἐκτιμῇσθαι δι' ἐπιτροπῶν συγκειμένων ἀπὸ εὐπόληπτα καὶ ἔμπειρα ὑποκειμένα τοὺς ἐπικερδοεστᾶτους τταφιδαμπελώνας τῆς Κορινθοῦ καὶ Βοστίτης, καὶ τοὺς εὐκαρπούς ἐλαιώνας τῶν Σαλίωνων καὶ τῆς Κορίνθου, μετὰ σκοπὸν ὥστε ὅλα ταῦτα ἐνωμένα μετὰ τὴν συμριθὰ καὶ ἀλικὴν τῆς Ναξοῦ, καὶ μετὰ τὰ ὄρυκτα καὶ τὴν ἀλικὴν τῆς Μήλου, νὰ χρησιμεύουν ὡς ὑποθήκη εἰς τὴν οὕτως ἀνανεομένην καὶ ἐκασφαλίζομένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ τοιαύτη ὑποθήκη τῶν ὅλων διόλου ἐθνικῶν ταύτων κτημάτων, γενομένη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἔθνικόν τοῦτο κατὰστήμα, ἐκασφαλίζει ἐντελέστατα τὰ κεφάλαια τῶν προτέρων καὶ μελλόντων μετόχων, μέχρι τῆς προσδιορισμένης ποσότητος τῶν Φοινικῶν 3,230,000, ἢτοι διατήλων 539,333 1|3, καὶ ἡ ἀόκνος καλλιέργεια καὶ φρόνιμος διατάξεις τῶν καρπῶν τῶν ἐγγυᾶται πλουσιοπαρόχως τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτήσιων τόκων τῶν.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ κοινωφελοῦς τούτου σκοποῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καθυποβάλλει εἰς τὴν βαθείαν σκέψιν καὶ ἐπίκρισιν τῆς Υ. Ε. τὰ ἐφεξῆς.

α. Σχέδιον ὑποθήκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

β. Σχέδιον ἀφορῶν τὸ κατὰστήμα τούτο καὶ τοὺς μετόχους αὐτοῦ ἀκολουθῶν δὲ δύναται νὰ παρουσιάσῃ καὶ σχέδιον τῶν χρεωστικῶν ἀποδείξεων μετὰ τοῦ προσδιορισμένου τόκου τῶν.

Πρὶν τελειώσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Υ. Ε. τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Β' σχεδίου, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ποσότης τῶν μεριδίων ἤθελεν ὑπερβῇ τὴν τριμὴν τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῆς ὑποθήκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, πεπονηθεῖσα εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν εὐκαταστάτων Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῶν φιλελλήνων τοῦ πολιτισμένου κόσμου, εἰν' εὐελπίς, ὅτι θέλουν συνδράμει πολλοὶ πλείότεροι τοῦ προσδιορισθέντος ἀριθμοῦ τῶν μετόχων, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ προνηθῇ διὰ τοῦ ῥηθέντος 5 ἁρθρου, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ νὰ ἐκασφαλίσῃ διὰ τὴν ἐλπίζομένην περισσευσὶν τῶν μετόχων τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κατὰστάματος ἀπόκειται εἰς τὴν Υ. Ε. ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἂν ἐγχοίρη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.
Γ. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 591.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, δι' οὗ ἐπικυροῦται τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς·

Διςθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναπτύξωμεν ἐπὶ πλέον τὸν ὑφιστάμενον κανονισμὸν τοῦ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθεύσωμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦς ἐξ αὐτοῦ πόρους διὰ τῆς προσδιορισθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' Αρ. 594 σημερινοῦ ψηφίσματος ὑποθήκης·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κατὰ τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ὑπ' Αρ. 308 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς·

Λαβόντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α. Ἡ διάρκεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς πέντε ἔτη κατὰ συνέχειαν, τὰ ὅποια συμπληροῦνται κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1835, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ μέτοχοι θέλουν πληρωθῆ. ἂν δὲν προτιμήσωμεν μᾶλλον νὰ ἀνακαινίσωμεν τὰ γραμμάτια τῶν τὸ δὲ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλει διοργανισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ βάσεων ἀναλόγων μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς προόδους τοῦ ἐμπορίου.

Β. Ὁ πληρωθισόμενος τόκος προσδιορίζεται, ὡς καὶ πρότερον, ἀνὰ 8 τὰ 100 τὸν χρόνον, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου καὶ πληρώνεται, ἤτοι εἰς τὴν 1 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, διὰ μὲν τὰ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦς διευθυντὰς τῆς Τραπεζῆς, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ πράκτορας διωρισμένους ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν αὐτῶν διευθυντῶν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα, ὡς καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν, θέλουν γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου.

Γ. Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μερίδων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς 6,472 ἀνὰ 500 Φοίνικας, ἢ 3,236,000 Φοίνικας, διὰ τῆς εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην τεθείσης ὑποθήκης ἑθνικῶν κτημάτων ἐκτιμηθέντων, ὡς τὸ ὑπ' Αρ. 594 ψήφισμα τῆς σημερινῆς χρονολογίας, διὰ Φοίνικας 3,236,000, ἢτοι δίστηλα 539,333: 1|3.

Δ. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν μερίδων (actions) ὑπερβῇ τὴν τιμὴν τῆς ὀλικῆς ταύτης ποσότητος, ἡ Κυβέρνησις ὑπόκειται νὰ παραχωρῇ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἄλλα ἑθνικὰ κτήματα ἀνάλογα μετὰ τὴν ποσότητα τῶν ὑπερτερουσῶν μερίδων, ἐκτιμώμενα δι' ἐμπείρων ἐκτιμητῶν κατὰ τὸ παραδεχθὲν σύστημα· ἡ δὲ πράξις τῆς ἐπιπροσθέσεως ταύτης θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς γνώσιν ὅλων ἐν γένει τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς.

Ε. Οἱ παλαιοὶ μέτοχοι (intéressés, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ καταθεμένη ποσότης ἀνὰ εἰς Φοίνικας 602,195:40|100, ἢτοι δίστηλα 100,365:90, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Γ ἁρθροῦ προσδιορισμένον ἀριθμὸν, ἀλλ' ὀφείλουν ὅσον τάχιστα νὰ πέμψωμεν πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῆς Τραπεζῆς τὰς ἀνά χεῖρας τῶν παλαιῶν ὁμολογίας διὰ νὰ λάβωμεν τὰς κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμὸν νέας ἀποδείξεις, ἀναπληρόντες τὸ ἐλλεῖπον εἰς συμπλήρωσιν.

ΣΤ. Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ λάβωμεν ὅσας ἐπιθυμοῦν μερίδας, ὅχι ὅμως ποτὲ ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πολλοὶ πολῖται Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν μὲν, δὲν εἶναι ὅμως εἰς κατὰστάσιν νὰ καταθέσωμεν ἀκέραιον τὴν ποσότητα τῆς προσδιορισθείσης αὐτῆς μερίδος, διὰ τούτο παραχωρεῖται εἰς τοὺς τοιούτους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνωμεν καὶ ἡμισείας μερίδας.

Ζ. Οἱ ἔχοντες μερίδας τῆς Τραπεζῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὰςπραγματεύωνται προσυπογράφοντες τ' ὄνομά των· μ. νοὶ δὲ οἱ κατέχοντες αὐτὰς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς συνάξεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἀναλογούντος τόκου του.

Η. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύωμεν διὰ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὀνόματα τῶν ὅσων λαμβάνουν μετοχὴν εἰς τὴν Τράπεζαν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδομένων μερίδων, καθὼς καὶ σημειώσιν τῶν ἐξοφληθεισῶν, ἂν τυχὸν τινὲς τῶν μετόχων λάβωσιν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς διωρισμένης προθεσμίας τὸ καταβληθὲν παρ' αὐτῶν κεφάλαιον, διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ μέτοχοι αὐτῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς κυκλοφορίαν μερίδων.

Θ. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους νὰ δημοσιεύωμεν ἰσολογισμὸν περιέχοντα τὴν ὀλικὴν ποσότητα τοῦ χρέους τῆς Τραπεζῆς, λογαριασμὸν καθαρὸν τῶν ἐξόδων καὶ εἰσοδημάτων τῶν εἰς τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν εἰς ἀγορὰν αὐτῶν.

Ι. Ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀποφασισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκποίησης ἑθνικῶν κτημάτων, αἱ μερίδες τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν εἰς ἀγορὰν αὐτῶν.

ΙΑ. Πρὸς περισσοτέραν ἐμφύχωσιν, ἐν ταύτῃ καὶ ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς, ἡ Κυβέρνησις συγκατατίθεται ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ μένουν εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην πρὸς ὀφείλους τῶν μετόχων αὐτῆς, καὶ νὰ διανέμονται μετὰ τῶν εἰσοδημάτων εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς πενταετοῦς προθεσμίας κατ' ἀναλογίαν τῶν μερίδων, ὅσα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἤθελον περισσεύσει χρήματα μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν χρεωστούμενων ἐτησίων τόκων· ἀλλὰ τούτο τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅταν ἐξαντληθῇ ὁλόκληρος ἡ ὑπὸ τοῦ 3 ἁρθροῦ προσδιορισμένη ποσότης τῶν 6,472 μερίδων ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους· ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναπληρῶν ὅποιονδήποτε ἐλάττωσιν, ἥτις ἤθελε πηγᾶσαι εἴτε ἐκ τῶν περιστάσεων, εἴτε ἐκ τῆς φορᾶς τοῦ ἐμπορίου ὡς πρὸς τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσδιορισμένου τόκου.

ΙΒ. Τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν δέχεται διόλου μεσεγγυον ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

ΙΓ. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 594.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ἀφορῶν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν·

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκαταστήσωμεν βέβαιον καὶ ἀσφαλὲς τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλει διοργανισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ βάσεων ἀναλόγων μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς προόδους τοῦ ἐμπορίου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπ' Αρ. 594.

ο. 308 τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης Ἐπιτροπῆς·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α. Ὁ σταριδαμπελὼν τῆς Κορίνθου συγκείμενος ἀπὸ 1433 1/4 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 820,000, ἥτοι δίστηλα 136,666 2/3·

Ὁ σταριδαμπελὼν τῆς Βοστίτσας συγκείμενος ἀπὸ 521:1/3 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 27,264, ἥτοι δίστηλα 104,544·

Ὁ ἔλαιων τῶν Σαλώνων συγκείμενος ἀπὸ δένδρα ἐλαίας 10,873, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 694,196, ἥτοι δίστηλα 115,699:1/3·

Ὁ ἔλαιων τῆς Κορίνθου συγκείμενος ἀπὸ δένδρα ἐλαίας 39,176, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 819,520, ἥτοι δίστηλα 136,586 2/3·

Ἡ σμυρὶς καὶ ἀλική τῆς Νάξου φέρουσαι χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς Φοίνικας 12,000, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 150,000, ἥτοι δίστηλα 25,000·

Τα ὀρυκτὰ καὶ ἡ ἀλική τῆς Μήλου φέροντα χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς 10,000 Φοίνικας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 125,020, ἥτοι δίστηλα 20,836:2/3·

Τίθενται εἰς ὑποθήκην καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἕως ὅτου πληρωθῶσι ὅλοι οἱ μέτοχοι αὐτῆς μετὰ τοῦ τόκου τῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὑπ' Ἀρ. 591 ψηφίσματος τῆς σημερινῆς χρονολογίας.

Β. Τα κτήματα ταῦτα οὕτως ὑποβλημένα εἰς ὑποθήκην διὰ λαμβανόμενον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης, ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν κεφαλαίων τῶν· ἡ δὲ τακτικὴ χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ τόκου τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλίζεται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 591 σημερινοῦ ψηφίσματος.

Γ. Τα διαφορὰ ἔγγραφα τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν κτημάτων ἐπικυρωθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μένον· ἡ παρακατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης, καὶ δύναται νὰ τὰ παραπρήσῃ ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ λαβῇ λεπτομερεστέρας περὶ τούτου πληροφορίας.

Δ. Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Νεαπόλει, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Βλέπεις μὲ πολλὴν τῆς ψυχῆς ἀγαλλίασιν νὰ διαλάμπῃ

ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου τὸ φῶς τῆς παιδείας, καὶ νὰ στερεοῦνται εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα διὰ συνδρομῆς τῶν πολιτῶν καὶ διὰ χορηγιῶν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐτόλμησα, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζήλω φιλομαθείας κινούμενος, ἅμα ἀιέγωνσα τὰς περὶ σχολείων ἐγκυκλίους, ἔργον ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἐνὸς μόνου.

Θεωρῶν τὴν ἀμάθειαν τῶν κατοίκων συμπολιτῶν μου, καὶ τῶν γειτόνων τῶν τριάκοντα χωρίων, οἱ ὅποιοι ἀπωκισμένοι τῶν πόλεων καὶ κατοικοῦντες τὴν ὄρεινὴν ταύτην θέσιν ἔμενον πάντοτε εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, ἐπεχειρίσθην νὰ συστήσω μόνος μου σχολεῖον ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυστυχῶν τούτων· ἐπερὶ σκάλεσα διδάσκαλον τὸν Κύριον Ν. Παμπούκην, ὅστις, ἀφοῦ μὲ παρέστησε τὴν ἀνάγκην ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, ᾠκοδόμησα καὶ τοῦτο εὐτυχῶς, καὶ ἀφιέρωσα μέρος τῆς περιουσίας μου εἰς παντοτεινὴν τῶν σχολείων τούτων προίκα, καὶ βλέπων εἰς αὐτὰ διδασκομένους ἤδη τοὺς συμπολίτας μου εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἐπειδὴ ἡξιώθην νὰ κάμω τοῦτο τὸ καλὸν εἰς τὰς ἡμέρας σου, ἔκρινα χρέος μου νὰ τὸ κάμω γνωστὸν εἰς τὴν Ἱ. Ἐξοχώτητά, καὶ ν' ἀφιερώσω τὰ καταστήματα ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν σου, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν θέλει νομίζεσθαι τέλειον τὸ ἔργον μου. Εὐαρεσθήθητε λοιπὸν, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, νὰ ἀναλάβετε εἰς τὴν προστασίαν σου τὰ καταστήματα ταῦτα, καὶ νὰ χορηγήσετε τὰ ἐλλείποντα μέσα εἰς πληρωμὴν τῶν διδασκαλικῶν μισθῶν καὶ συντήρησιν τῶν καταστημάτων τούτων διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν δυστυχῶν τούτων κατοίκων.

Ἐν Τεμένῃ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ἰωσήφ Μειοῦμαι δὲ μὲ βαθύτατον σέβας

Ὁ εὐπειθὴς πολίτης

Ἀνδρούτσος Σπανός.

Ἀρ. 461.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρούτσον Σπανόν.

Ἐγνώμεν ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾶς τὸν ἑνθερμον ζήλόν σου διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν συμπολιτῶν σου, χάριν τῶν ὁποίων δαπανήσας ἐξ ἰδίων εἰς οἰκοδομὴν διδασκαλῶν καταστημάτων προσφέρεις εἰς κληροδοσίαν παντοτεινὴν καὶ αὐτὰ τὰ λεῖψανα τῆς περιουσίας σου. Διὰ νὰ σοῦ δείξωμεν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ γέρον, πόσον ἀποδεχόμεθα τὴν γενναίαν ταύτην πρᾶξίν σου, ἐκπληροῦμεν προθύμως τὴν αἰτησίαν σου, ἀναλαμβάνοντες τὴν πρόνοιαν τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ προθυμούμενοι νὰ χορηγήσωμεν καὶ ἄλλα βοηθήματα, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν καταστημάτων.

Ἐπὶ τούτῳ καὶ διατάξαμεν τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ σοῦ, καὶ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς καλῆς διατάξεως τῶν σχολείων τούτων, περὶ τῶν ὁποίων ἔχουσι πόρων. καὶ πόσα ἐλλείπονται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων, τὰ ὅποια θέλει χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Πληθυνθείς ἐν γήρει πῖονι εὐπαθῶν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ

γέρων, και πολλούς έχεις μιμητάς τῶν ἀγαθῶν σου πράξεων!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ἀρ. 966.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσωρινὸς Διοικητής.
Σπεύδω νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι χθὲς
ἐξελθόντες εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μεθώνης μετὰ τοῦ Ταγ-
ματάρχου τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ ἐξεύξαμεν τέσσαρας ἵπ-
πους μὲν ἐν ἀπὸ τὰ βαρύτερα ἄροτρα ἐκ τῶν μετακομισθέντων
ἐκ τῆς Γαλλίας παρὰ τοῦ Κ. Γ. Παλαιολόγου, οἵτινες
ἐργασθέντες ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐγεώργησαν ἐν τέταρτον
τοῦ στρέμματος. Οἱ αὐλακες ἔγειναν βαθεῖς μίαν σπιθαμὴν
καὶ τέσσαρας δακτύλους, τὸ δὲ χῶμα ἐχύνετο εἰς τὰ πλά-
για τοῦ αὐλακος λαμβάνον θέσιν κανονισμένην, χωρὶς νὰ
καλύπτῃ τὸν αὐλακα. Ὁ Ταγματάρχης μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι
μὲ ἐλαφρότερον ἄροτρον ἐμποροῦν δύο ἵπποι νὰ γεωργήσωσι
τὴν αὐτὴν ἑκτασίαν εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ χρόνου.

Ἐφέραμεν ἐκεῖ τινὰς τῶν γεωργῶν, οἵτινες παραληρήσαν-
τες μὲ θανμασμόν τῶν τῶν τοιαύτην ἀγοτρίασιν ὡμολόγη-
σαν ὅτι, διὰ δύο ἵππων ἐξευγμένων μὲ τοιοῦτον μὲν ἄροτρον,
ἀλλ' ἐλαφρότερον, καὶ ἐργαζομένων τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς
μεσημβρίας καὶ ἄλλας τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐμπο-
ρεῖ νὰ γεωργηθῇ τετραπλοῦν παρ' ὅσον δύνανται νὰ γεωργή-
σωσι δύο ἰσχυροὶ γεωργικοὶ βίες διὰ τοῦ συνήθους εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀρότρου μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.

Τὴν δοκιμασίαν ταύτην κρίνω ἀναγκαῖον νὰ βάλω ὑπὸ
ὄψιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 15 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητής
Κ. ΡΑΜΦΟΣ.

Ναύπλιον, τῇ 2 Φεβρουαρίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἡ Ὀργανι-
στικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις εἶχε μεθ' ἑαυτῆς τὰς σημαίας τῶν
χιλιαρχιῶν, διότι εἰς τὰ νέα τάγματα ἐδόθησαν νέα σημαῖαι,
κατ' ἄλλον τρόπον σχηματισθεῖσαι ἀπὸ ἐκείνας τῶν χιλιαρχιῶν.

Σήμερον περὶ τὰς δέκα πρὸ τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν ἀγορὰν
γινομένης μεγάλῃς στρατιωτικῆς παρατάξεως, ἐπαρουσιάσθη
εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὰς σημαίας συνωδευμέναις
ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν, καὶ ὁ
πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαρουσίασεν αὐτάς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν
Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὅποιος ὀλίγον
ἔπειτα τῆς ἐπιτροπῆς εἶχε φθάσει συνωδευμένος ἀπὸ τοὺς
στρατηγούς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων καὶ ἀπὸ πάντας
τοῦ σώματος τούτου τοὺς ἐπιτελεῖς.

Φθάσας ὁ Γραμματεὺς, ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασε λόγον ἀνάλογον
εἰς τὴν περίστασιν, ἐκφράζων τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύ-
νης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν,
καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη.

« Εἰς τὸ πεδῖον τῶν Μεγάρων ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνή-
σεως ταύτας σὰς παρέδωκα τὰς σημαίας, τὰς ὁποίας εἰς χεῖράς
μου παραδίδετε, καὶ ἐγὼ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως
παραλαμβάνω.

« Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὸ ἐθνικὸν στρατόπεδον δὲν εἶχε
μεγάλως ἐκτεταμένα τὰ ὄριά του. Σεῖς, καὶ οἱ συναδελφοί σας,
μὲ τὴν προστασίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἑθνηγίαν πο-
λεμοῦντες, τὰ ἐκτείνετε μὲ ἐκείνα τοῦ Κράτους· καὶ εἰς Με-
κρονόρος, εἰς Βόνιτσαν, εἰς τὰς Θερμοπύλας, αὕτη ἡ ἱερὰ
σημαία κυματίζει.

« Ἀμιάντους τὰς ἐλάβετε, ἀμιάντους ἀλλὰ, καὶ τροπαιο-
φόρους τὰς παραδίδετε. Αὐτὰ θέλουν τεθῇ εἰς τὴν νέαν ὀ-
πλοθήκην, ὅπου καὶ ἐκείνη τῶν νενικημένων, συνάμα θέλουν
μυρτυρεῖ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὰς νίκας
του, καὶ θέλουν χρηγητέι ἄφθονον ὕλην εἰς τὴν ἱστορίαν
τοῦ ἔθνους.

« Σεῖς, ἄνδρεῖοι στρατιῶται, ἐγνωρίσατε τὴν ἀνάγκην τῆς
μεταρρυθμίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τὰ νέα
τάγματα θέλουν ἔχει εἰς ἀμιλλαν τὴν ἀρειτολμίαν, καὶ τὴν
ἀπόφασιν τῶν χιλιαρχιῶν.

« Τὸ νέον σύστημα, θεοῦ εὐδοκοῦντος, θέλει στερεώσῃ τὴν
ἀποκατάστασιν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐν τοσοῦτῳ, σεῖς
εἰς τὴν ὑπαδούχην τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συναδελφῶν σας
γνωρίσατε ἐν νέον δείγμα τῆς εὐαρεστῆσεως τῆς πατρίδος
καὶ πρὸς σὰς, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ στρατόπεδον. »

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐτελείωσεν εὐφημίζοντες ἅπαντες τὸ αὐτὸ Ζήτη-
μα ἢ Ἑλλας καὶ ὁ Κυβερνήτης» καὶ αἱ σημαῖαι παρετέθησαν εἰς
τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν συνωδευόμεναι ἐπίσης
ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν.

Ἐκ Πόρου, 15 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς συνεκροτήθη παρὰ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν Ῥώσ-
σων συμπόσιον μέγα εἰς τιμὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Εἰ-
δίνου. Μέλλοντες ὁσονούπω ν' ἀποπλευσῇ εἰς τὴν Βαλτικὴν
μέρους τινὸς τοῦ Ῥωστικοῦ στόλου, πρὶν ἀποχωρισθῶσιν οἱ
ἀξιωματικοὶ, ἠθέλησαν νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἀδελφικὴν τῶν ἐνω-
σιν διὰ τοῦ δείγματος τούτου τῆς πρὸς τὸν ἄξιον αὐτῶν ἀρ-
χηγὸν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὸ δεῖπνον ἐδόθη ἐν ταῖς
Ῥωστικαῖς ἀποθήκαις. Μετεχειρίσθησαν δὲ οὕτως ἐπιτηδειῶς
τὰ πάντα, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ τουφέκια συστημένα εἰς φακέλους
ἐχρησίμευσαν ἀντὶ λυχνιῶν. Ὅθεν καὶ τὸ νεοφανὲς τοῦτο ἐ-
πρόσθετε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ χαρμόσυνον τῆς ἐορ-
τῆς. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων παρετηροῦντο ὁ Ἐξοχώτα-
τος Ἀντιναύαρχος Δεριγνῆς, ὁ Βαρὼν Ρουζὴν, ὁ Κόμης Πάνιν,
ὁ γενναῖος Κανάρης καὶ ἄλλοι τῶν ἐπίσημοτέρων Ἑλλήνων.
Πρόεπιον δὲ ὑπὲρ τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν,
καὶ ὑπὲρ τοῦ Μ. Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Προέφερε δὲ καὶ
ὁ Ἀντιναύαρχος Ριχόρδος τὰς ἐξῆς προποσείας. Εἰς ὑγείαν τοῦ
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια,
ἀγαθοποιῶν πνεύματος διὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρὰ τῆς Προνοίας
ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτόν. Ὁ θεὸς νὰ τὸν βοηθήσῃ ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα
ἔργον τῆς φιλανθρωπίας, τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν
ἀξιοπρέπειαν Δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς! Εἰς ὑγείαν τῶν παρόν-
των καὶ ἀπόντων ἡρώων τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὥστε,
ἀποτιθέμενοι τὰ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀπηνῶν ἐχθρῶν τῶν βε-
βαιωμένα ὀπλάτων, νὰ συνεργήσωσι διὰ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν
τῶν εἰς τοὺς ἀγαθοποιούς σκοποὺς τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλ-
λάδος! Τελευταῖον δὲ ὁ Κύριος Δεριγνῆς προέπιεν ὑπὲρ τῆς με-
ταξὺ Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας εὐεικροῦς φιλίας καὶ συμμάχας.
Εἰς ἕκαστον δὲ αὐτῶν τῶν χαρισισμῶν ἀνέφωνετο τὸ οὐρ Ῥά,
καὶ ἐγαίνοντο αἱ συνήθεις πυροβολήσεις.

[Ἀκολουθεῖ.]

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 604.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ὑπ' Αρ. 591 Ἐψηφισματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἔπαιτε πολλὰ ἐργατικά, αἰτινὰ, ἤτελεν πολλαπλασιάζει καὶ καταστήσει πολυτλοκωτέρας τὰς ἀρχολίας τῆς ἐπὶ τῆς Οικονομίας Ἐπιτροπῆς.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἰδιαίτερον διευθύνειν εἰς τὰ τῆς Τραπεζῆς, καὶ νὰ μελέζωμεν καὶ αὐτοὶ οἱ μέτοχοι τῆς διευθύνσεως ταύτης.

Διατάττομεν.

Α. Ἡ διευθύνσις τῆς Τραπεζῆς, χωριζομένη τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν Οικονομικὴν Ὑπηρεσίαν, διαιριστεύεται εἰς τρεῖς διευθύνσεις, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς, θέλει διοριζέσθαι πρὸς τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἄλλοι δύο παρὰ τῶν μετόχων.

Β. Οἱ διευθύνται θέλουσι ἐφορεῖν τὰ λόγῳ ὑποθήκης εἰς τὴν Τράπεζαν παραχωρηθέντα κτήματα, ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν.

Γ. Μετὰ τρεῖς μῆνας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει ἔχει ἱκανὸν ἀριθμὸν μετόχων, θέλομεν ἐκδώσει διατάγμα προσδιορίζον τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο διευθυντῶν, οἵτινες ἕως τότε θελοῦσι διορίζεσθαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Δ. Διορίζονται προσωρινοὶ Διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς Οἱ Κύριοι, Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος, Δημήτριος Βολιγερὸς (ἐξ Ἰδρας), καὶ Ἀνδρέας Γιαννιτσῆς.

Ε. Ἡ Τράπεζα θέλει κατασταθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς Αἴγιον, οἱ δὲ Διευθυνταὶ τῆς χρεωστοῦν νὰ ὑᾶς προδύου ἀνευ ἀνάδοχης τὰς περὶ διαχειρίσεως αὐτῆς παρὰ τὴν διατάξεις.

ΣΤ. Ἡ παρὼσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ διατάγμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΗΝΑΙΑΔΗΣ.

Ἐκ Μετολογγίου, 6 Ἰαννουαρίου.

Διεφνησίθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ Χιμηρῶν καὶ Νιβιτισιῶται ἔλαβον τὸ ὄπλον καὶ ἐκυρευσαν τὸ φρούριον τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα τὸ κατὰ τὰ Ἀκροκεραύρια ὅρη κείμενον. διώξαντες ἐκεῖθεν τὸν υἱὸν τοῦ Μουτταφᾶ πasha.

— Ἡ Ἀγγλικὴ τῶν Ἰονίων νήσων Κυβέρνησις ἐκήρυξεν ὅτι ἐνδεσμεύεται πανόλης εἰς Πρέβεζαν, Πόργαν καὶ Σαργίδες, ὥστε διεόπη πᾶν ἐμπορίον καὶ πᾶσα ἐπιμιξία τῆς Κερκύρας με ἐκεῖνα τὰ παραλία.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβριαν ἐλάσαν ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Μιχαὴλ ἐπὶ τῆς ἰσίας, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ μιαν κορβέταν καὶ δύο βάρκας. ὁ Κορβὴς Ἀ. Καλλέγης Ἰπποσπιστὴς τοῦ Κυβερνήτου ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὸ διάφορον δια ναυαχί

ρετήσῃ τὸν Ναύαρχον, ὅστις ἀπέβη σήμερον εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Κυβερνήτου. Δι' ἡμερῶν τοῦ παρῶντος εἶχε διορισθῇ νὰ γένωσι στρατιωτικαὶ τιμαὶ πρὸς τὸν Ναύαρχον, νὰ τὸν χειρετῇ μετὰ 13 κανονοβολας, κτλ. ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπεποιήθη ὅλην ταύτην τὴν περιποίησιν.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Φεβρουαρίου.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐνταῦθα διατριβῆς τοῦ, ἥτις παρ-
ετῆθη εἰς δέκα ἡμέρας ἐξ αὐτῆς τῶν ἐναντίων ἀνέμων, ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετεχειρίσθη, καθὼς πάντοτε, ἐπ' ὠφέλειαν τινὶ τὸν καὶ τοῦ, ἐνσχολήθη εἰς διάφορα ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν. Συνομι-
λη εἰς μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς στοιχειώδους παιδείας ἐπιτροπῆς, καὶ παρευρέθη εἰς τὰς πρώτας παραδόσεις τῶν Κυρίων Γενναδίου καὶ Βανδίου, διδασκάλων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου. Οἱ μαθηταὶ εἶδον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀναμειγμένον εἰς τὰς τάξεις τῶν τὸν Πρωτοῦ τῆς Πολιτείας. Ἡ ἐγγνωστόνη καὶ ἀγαλλίσις ἐπέλαμπεν εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ ἡ προσοχὴ, μετὰ τὴν σπουδὴν ἐρχομένη ἀκούων ὁ Κυβερνήτης τὴν ἀναλυσιν τῆς τοῦ Προδίκου ἀλληγορίας καὶ τῆς πρώτης σκηνῆς τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θύβας, ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εὐάρεστον εἰς τοὺς νέους μαθητάς, καὶ τὸς ἔκαμε νὰ ἐκτιμῇσιν πλείονος τὸ εὐγενὲς καὶ τὸ λυσitelος τῶν καλῶν μαθήσεων. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐσυστάθη διὰ διατάγματος τῆς 2 Νοεμβρίου 1829 ἐκ Ναυπλίου. Ἀφραῖ δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας καὶ ἐδικώτεον τὴν τῶν μαθητῶν, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι ἔχουν κλίτην νὰ χρηματίσωσι διδάσκαλοι εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα. Παραδίδονται δ' ἐν αὐτῷ ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Γεωγραφία, ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, τὰ στοιχεῖα τῆς Μαθηματικῆς καὶ ἡ Ἱστογραφία. Ὑστερώτερον θέλουσι προστεθῇ εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλαι διδασκαλαὶ διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἐρχονται μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς νήσου μας δύναται νὰ ὀνομασθῇ κεντρικόν.

Ἐτελείωσεν ἤδη καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατεύματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μὴς ἐγγράφα τινὰ, ἐξ ὧν θέλουσι δυνήθαι νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ὁλοτελοῦς ἐκδόσεως, τὴν ὅποσαν ἐπέτυχον τῆς Κυβερνήσεως, αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὸ ἀξιολογὸν τοῦτο μέτρον.

Τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπῆγει διὰ τοῦ ταχύπλου Εὐρυτοῦ εἰς Σαλαμῖνα, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἐκεῖ πρὸς αὐτοῦ ὁ στασιπστής στρατηγὸς Γερχρδ.

Προτὸν νὰ κάμῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν νεοργανίστων ἐξ ταχυμάτων, ὁ ἀνώτατος αὐτὸς ἀξιωματικὸς, θέλων νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλον τὸ στρατεῦμα τὸ τέλος τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ ἀποστολῆς, καὶ τὸ μέγεθος τῶν χρεῶν, τὰ ὅποια θεωρεῖ ὡς τιμὴν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀναμέσιν τῶν Ἑλλήνων, διέδυνε πρὸς αὐτὸ τὸ ἐξὸς ἡμερῶν τοῦ παρῶντος παρῶντος.

Παράγγελμα ἡμερῶν τοῦ παρῶντος.

Ἐκ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγείου,

τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος,

Ἐστίναξεν διὰ τὰ πολυτρόνικα δεινὰ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ἡ εἰς τὴν δυστυχίαν ἐγκατερεῖ καὶ ἡ ἀξία τοῦ

καλλίστου τῶν ἀγόνων ἀνδρία σας ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὴν εὐλογίαν τῆς παλιγγενεσίας ἐνδοξοῦ ἔθνους.

Ἐλυπηθὲν ὅτι δὲν ἠμπόρετε νὰ εὐρεθῶ μετὰ τὸ Γαλλικὸν στρατεύμα, τὸ ὁποῖον ἔλαθε τὴν τιμὴν νὰ συνεργήσῃ πρὸς τὴν ἐλευθέρωσιν σας. Ἀπὸ πολλοῦ θαυμάζων τὰς γενναίας προσπάθειάς σας, ἐπρόσμενα νὰ με συγχωρηθῇ ν' ἀφιερῶ εἰς τὸν ἱερόν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὴν, ἀληθῶς Ἑλληνικὰ φρονῶν, καὶ θέλω εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν κάποια στρατιωτικὴ πείρα καὶ ὁ ἀπαραιμειωτὸς ζήλος μου δυνήσῃ νὰ ἀποδώσιν ὠφελίμοι εἰς τὴν πατρίδα σας.

Μὴ με θεωρῆτε ὡς ξένον ἐρχόμενον νὰ λάβῃ βαθμὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα. Μὴ με ὑπολαμβάνετε ἄλλο τι παρὰ ἀξιωματικὸν Γάλλον, τὸν ὁποῖον ἡ κηδεμονία τοῦ Βασιλέως στέλλει διὰ νὰ σας βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ στερεώσετε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ὁ πατριωτισμὸς σας, καὶ μέλλουν νὰ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τὸ μέλλον αἱ βουλαι τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου καὶ καλὸς στρατιωτικὸς ὁργανισμὸς.

Τὸ ἔργον μου, γνωρίζω, εἶναι μέγα καὶ δυσχερές· ἀλλ' ἐὰν με βοηθήσετε, ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου. Ζητῶ τὴν συνδρομὴν σας· δὲν θέλετε δὲ με τὴν ἀπαρηγόνη, ἐπειδὴ χρεωστούμεν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ συμπράξωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θέλει διατάξῃ ὁ λαμπρὸς ὑμῶν Κυβερνήτης πρὸς δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Στρατηγὸς ΓΕΡΑΡΔ,

Ἐπικρατὴς στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν ἡμέραν τῆς 19 ἡ κακοκαιρία δὲν συνεχώρησεν εἰς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, ἀφ' οὗ ἔλαθεν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γεράρδ περὶ τῆς γενομένης, ἐξετάσεως τῶν ἐξ νέων ταγματῶν. Βλέπε κατωτέρω τὴν ἀναφορὰν ταύτην. Ὁ Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Σαλαμῖνος εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Μεγάρων. Ὁ τριπράρχος Κύριος Λαλινδ, κυβερνῶν τὴν φρεγάταν τῆς Χ. Α. Μ., Ἀνθὸς Κρίνου, ηὐδόκησε νὰ ὑπαγῇ μετὰ τῶν ἀκολουθούντων τὴν Α. Ε.

Τὰ στρατεύματα ἴσταντο εἰς δύο τάξεις καὶ ἐσχημάτιζον τρεῖς πτέρυγας ἐνὸς τέτραγώνου. Ἐν τῷ κέντρῳ εὐρίσκοντο συνηθροισμένοι διάφοροι ἐκκλησιαστικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ ἐπισκοποὶ τῶν Θεῶν καὶ τῶν Δεσβενοχωρίων. Δὲν θέλωμεν χρονοτριβῆται διηγούμενοι τὴν τελετὴν τῆς ὀρκωμοσίας καὶ τῆς παραδόσεως τῶν σημαιῶν· ἐγένετο αὕτη χωρὶς πομπῆν μεγάλην καὶ ἐπίδειξιν, ἀλλ' ὑπῆρξε κατανυκτικὴ, ἐπειδὴ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὰ πάντα ἐλάλουν εἰς τὴν καθίαν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατιώτου. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ σέβας, τὰ ὁποῖα οἱ γενναῖοι ἐκείνοι ἔδειξαν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς τὴν Προσιῶτα τῆς Πολιτείας, ἀνέδησαν ἕως ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἄρτι τελεσθεῖσα ἐκρῖνεν τοὺς ἡμῶν ὥστε πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἠσθάνοντο ὅτι κακοβούλων λόγοι ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀποπλανήσωσι, καὶ ὅτι ὁ ὑπὲρ αὐτῶν σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πάντοτε ὅχι τὸ νὰ στερήσῃ τὸ στρατεύμα τῶν πρὸς τὴν ὑπαρξίν του μέσων, ἀλλὰ τὸ νὰ βελτιώσῃ βαθμὴδὸν τὸν ὁργανισμὸν του, καὶ ἐπομένως τὴν κατάστασίν του.

Ἐνδομύχως πεπεισμένοι περὶ τούτου ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἐν Σαλαμῖνι συνηγμένοι, ἠθέλησαν νὰ ἐξηγήσωμεν ἐπιστολῆς ἰαν παρ' ἐκάστου αὐτῶν ὑπογεγραμμένης τὰ ἔντιμα αἰσθηματα, τὰ ὁποῖα ἠσθάνοντο. Ἀς ἐξηγήσῃ δὲ πάλιν ἡ

κακοβουλία, καθὼς συνειθίζει, τὸ κῆθημα τοῦτο τῶν Ρουμελιωτῶν, εὐδαμῶς θέλωμεν θαυμάζει περὶ αὐτοῦ. Ἐξ ἐναντίας θέλωμεν μακαρίσει ἑαυτοὺς, διότι θέλωμεν λάβει τότε τὴν ἡμετέραν ἀμφιβολὴν ἀποδείξιν ὅτι αὕτη ἀπελπίζεται τέλος πάντων τοῦ νὰ καθορθῇ τοὺς κατακρίτους σκοπούς της.

Πρὸς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη κελεύουν εἰς τοὺς ὑποφαινόμενους στρατιωτικὰς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ προσφέρωσι καὶ αὐτὴς πρὸς τὴν Ὑπερέαν Ἐξοχότητά, ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ στρατεύματος, τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν κηδεμονίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς της ἀφιέρωσεν εἰς τε τὰ ἀνώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ εἰς τὸν ὁργανισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ στρατοῦ.

Ἡ νῦν γενομένη εἰς τὰ στρατεύματα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μεταρρύθμισις εἶναι ἀναντιρρήτως τούτων ἀποδείξις.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς συνέσεώς του μᾶς κατέπεισεν εἰς τούτο, καὶ μᾶς ἐνέβαλεν εἰς τὸν νοῦν πᾶν ὅ, τι διὰ τὰς περιστάσεις δὲν ἦεν ἐφικτὸν εἰς ἡμᾶς.

Σας παρακαλοῦμεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ θεωρήσετε τὴν παρ' οὐτάν μου διακήρυξιν ὡς τεκμήριον τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ὑ. Ἐ. ἀφοσιώσεώς μας. Ἄν δ' ἐδώκαμεν πρὸς αὐτὴν ἀφορμὴν τινὰ δυταρεσκειᾶς, ἢ ἀποδόσῃ αὐτὴν ἡ Ὑ. Ἐ. εἰς τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα γνωρίζει καλῆτερά παρὰ ἡμεῖς.

Δέξασθε, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, τὴν ἐκφράσιν τῶν εὐκρινῶν ἡμῶν αἰσθημάτων, μετὰ τὰ ὁποῖα ἔχομεν τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἴμεθα, κτλ.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 18 — 30 Ἰαννουαρίου 1830.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Χιλίαρχοι. Νικόλαος Κριεζιώτης, Χριστόδουλος Χ. Πέτρου, Γ. Δουδουγιώτης, Γιαννάκος Ράγκος, Στρατιπεδάρχης Λατσάνης, Βάσος Μαυροδουλιώτης.

Πεντακοσίαρχοι. Ν. Πανοριᾶς, Ι. Γιουρούκος, Ι. Κλίμακας, Κωνσταντῖνος Μπίνας, Χ. Στεφανῆς Δημητρίου, Βασίλειος Μπουσγος.

Ἐκατόνταρχοι. Νικόλαος Κατιμούλης, Δημήτριος Ἀθανασίου, Δημήτριος Μπεμπήλης, Μήτρος Στάμου, Ἰωάννης Πιψίσης, Κ. Φαρμάκης, Ἀθανάσιος Εὐθυμίου Σαυρλῆς, Ἰωάννης Κωλοῖος, Πιπᾶ Κυριάκος Τζιαντῆς.

Ἀρχηγοί. Τόλιος Λέζου, Γεώργιος Βάϊης, Δ. Εὐμορφόπουλος, Παναγῆς Φωκᾶς, Σπύρος Μήλιος, Κοσμάς Γράκας.

Ἐκατόνταρχοι. Μήτρος Λάπας, Γεώργιος Λάζαρος, Μ. Βουτούρης, Γεώργιος Μπαχτσέβανoglous, Ποῦτνος Ζώλιας, Ἀνδρέας Ἀντωνίου, Χρήστος Βάρφης, Μιχὴς Γριβας, Ἰωάννης Λεοναρδίδης, Γεώργιος Παγιώτης, Ἀθανάσιος Βιλλιώτης, Λάμπρος Ὀδυσσεύς, Βασίλειος Θεαγένης, Ἀνδρέας Παῖσης, Νικόλαος Παπαλάτος, Ἀθανάσιος Κώνττα, Θωμᾶς Νικολάου, Ἰωάννης Φραγκίνης, Ἰωάννης Φωκᾶς, Λεοντῆς Χαρμόδας.

Πεντηκόνταρχοι. Γεώργιος Κουκουκαρῆς, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἰωάννης Κωνσταντῖνος, Δανιὴλ Ἀλεξάνδρου, Εὐθέριος Μουράτης, Γεώργιος Χρήστος Βικελιάς, Ἀγγελῆς Παγιώτης, Κωνσταντῖνος Σαμαῆτης, Γεώργιος Κωλαράς, Ἀνα-

στάσιος Δημητρίου Κισαχβίτης, Σταθης Νάκου Κοζανίτης, Θεόδωρος Ρούσος, Λουκάς Φίλος, Λουκάς Παναγιώτου.

Αναφορά του υπασπιστού στρατηγού Γεράρδ προς τον Εξοχώτατον Κυβερνήτην.

Εκ του έν Μεγάρους στρατοπέδου, τήν 20 Ιαννουαρίου [1 Φεβρουαρίου] 1830.

Εξοχώτατε,

Λαμβάνω τήν τιμήν ν' αναφέρω προς τήν Υ. Εξοχότητα ότι ή γενική εξέτασις, τήν οποίαν έκαμον άρτι των εξ νεω-στί έν Σαλαμίνι οργανισμένων ταγμάτων απέβη παλλά ευχάριστος, και τότε πλέον, όσον κατά τας παρούσας περι-στάσεις, ό στρατιωτικός οργανισμός, τον όποιον έδέχθησαν, αποδεικνύει τό άγαθόν πνεύμα, τό όποιον ένταύθα έδειξαν οί τε άρχηγοί και οί στρατιώται.

Έχομεν νά έλπίζωμεν ότι διά τής προνοίας τής Κυβερνή-σεως τά τάγματα ταύτα, δεκτικά του νά λάβωσιν ύστερώτε-ρον τας βελτιώσεις, τας όποιās θέλουν απαιτήσει ή ευημερία των και ή έντελής τάξις, εξ ών γίνεται ή δύναμις των στρα-τευμάτων, θέλουν δυνηθή τότε νά τας έννοήσωσι και νά τας δεχθώσι μετ' ευχαριστίας.

Περί των αξιωματικών και στρατιωτών, τους όποιους ή οργανιστική έπιτροπή δεν ήδυνήθη νά εγκαταλέξη εις τας τάξεις, θέλω λάβει τήν τιμήν νά αναφέρω αύριον ειδικωτέρως προς τήν Υ. Ε. Όλοι γνωρίζουν, καθώς έγω, Εξοχώτατε, ότι ήττο περιττόν νά συστηθώσιν εις τήν δικαιοσύνην και ευμένειάν Σας.

Κατά τας όδηγίας τής Υ. Ε. συστηθέντων του 2, 4, 6, 8, 10 και 12 τάγματος, δεν λείπεται τώρα εμή νά γένη ή όρκομασία και ή παρχόσις των σημαίων, τας όποιās ευαρεστείται νά έμπιστευθή εις αυτά ή Κυβέρνησις.

Δέν άμφιβάλλω, Εξοχώτατε, ότι οί άνδρείοι ούτοι μα-χηται θέλουν δικαιώσει διά τής διαγωγής των τας έλπίδας τής Πατρίδος και τας πατρικάς εύουλας τής Κυβερνήσεως.

Μετα σέβας κτλ.

Ο Στρατηγός ΓΕΡΑΡΔ,

Υπασπιστής στρατηγός τής Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Προς τον Συντάκτην τής Γενικής Εφημερίδος τής Ελλάδος.

Φίλε,

Διατρίβω ήδη εις Μεσολόγγιον άναμέσαι των έρειπίων τα όποια με ασφάλισαν τότε εις τήν φθοράν εκείνην πολι-ορκίαν του Κιούταχ, και έχω τήν ευχαρίστησιν νά βλέπω και ένθυμούμαι τόσα έδοξα συμπεθεκότα. Σπεύδω δέ νά σέ κοινοποιήσω άγγελίαν χαρμήσυναν, άγγελίαν ωτάξιαν.

Σήμερον μετά διετή περιστροφήν χαίρειάμεθα πάλιν άπό τήν αξιομνημόνευτον έδδόμην του Ιαννουαρίου. Η ήμέρα εκεί-νη, έναντίον τής όποιās έσυντρίφθη και άντός έκατά φαντασί-αν κί ιδυός τής Ελλάδος, ή ήμέρα, διά τήν όποιάν δυνάμεθα έν άληθεία νά ειπώμεν " σήμερον έσώθη και έλευθερώθη ή Ελλάς, " μά, ευρίσκει σήμερον πάλιν ζώντας και ευτυχ-στερούς" σήμερον έλιμενίσθη ή Α. Ε. ή Κυβέρνητης τής Ελλάδος Κύριος Ι. Α. Καποδίστριας εις τον λιμένα του Ναυπλίου ήμέρα αξιομνημόνευτος! Τά πάντα και τότε έφείδον τήν σωτηριάδη άριζιν τής Α. Ε. εις τό αίματι-σταγές έδαφος τής Ελλάδος, άλλ' είσακούσθη ή θαερύβρ-ούσα φωνή των γνησ'ων τέκνων της ηνδόκηται ό τά πάντα κυβερνών! Η τρικυμία, καθ' ήν στιγμήν έλιμενίζετο ή Α. Ε., όμοιάζει τήν τρικυμίαν και τον χείρωνα, εις τα όποια, έκινδύνεε τότε ή πολύδακεις Ελλάς μόλις όμως επά-τησε τό έδαφος της, και ιδού έλαμπρύνη ή ήμέρα, και ως ήμέρα έαρος έχάρितωσε τας άγαθας ψυχάς καθ' όλον τό έ-ορίζοντα. Τά πάντα καθυσύχασαν. Όλοι άμιλλώμενοι συνέδραμον διά τήν απαιτούμένην εύκόλυνσιν, στερήσιν και δόξαν τής Κυβερνήσεως και αύτός ό τρομερός διαφημισθείς σφράτηγος Γεΐδας, προσδοκών αύτήν τήν στιγμήν, επρό-φερεν άμέσως και χωρίς τινος προσκλήσεως τό άτυλον και τό μόνον τότε σταθερόν κέντρον τής Ελληνικής επικρα-τείας, τό Παλαμήδι, εις χείρας τής Α. Ε., διά νά δικαιώση τας έλπίδας των πατριωτών ζώντων τε και τέθνηκτων.

Αυτή δέ ή αξιομνημόνευτος έδδόμή του Ιαννουαρίου έχα-ρίτωσε σήμερον και τό άθάνατον Μεσολόγγιον, επί των τει-χών του όποιου πέταται πάλιν ή εθνική σημαία μας, ήτις ανήψθη μετά πέντε έτη επί τας ήμέρας και διά τής κηδεμονίας του Σεβαστού Κυβερνήτου μας.

Διά τουτο λοιπόν πανηγυρίζει σήμερον τό λαμπρόν και άξιον πανηγυρισμόν Μεσολόγγιον τήν αξιοπανηγυρίστον έδόμην του Ιαννουαρίου.

Χές κατά τό έσπέρας έφθασεν επί τουτο και ό πανιερώ-τατος μητροπολίτης Ναυπάκτου και Άρτης Κύριος Παρβύ-ριος ό αξιότιμος αρχιερεύς μας έβ' Ανατολικού ένταύθα. Η κατά διαλαγήν και θέλησιν τής Α. Ε. ανακαινισμένη εκ-κλησία του Αγίου Παντελεήμονος προεκαλλωπίσθη και έστε-φασθή με μύρσινας και άνάλογα τής εορτής επεγράμματά. Έκρεμάσθη δέ πρώτον πάλιν και ή κάμπανα τής εκκλησίας. Τήν 10 ώραν μετά τήν μεσημβρίαν ό θρονόφωτος αύτης κρότος έφάνερωσεν ευδύς και εις τά μακρύτερα μέρη εξω-της πόλεως τά προέδρια τής λαμπράς ήμέρας. Όλοι οί κάτοικοι, άνδρες, γυναίκες και τά πατρία έτοιχόν χείρνας χαράν καθάραν εις τον ιερόν ναόν, νά δοξολογήτουν και ευχαριστήτουν τήν θείαν πρόνοιαν. Τς Ζήτω ό Κυβερνήτης! άληχει πάνταχόρως. Τότε και ό ευγενής Διοικητής Μεσο-λόγγιου, Ανατολικού και Ζυγού Κύριος Νικόλαος Νάκης μετά των δημοφερόντων, των μελών του δικαστηρίου και όλων των υπαλλήλων και επαγγελματικών τής Κυβερνήσεως,

Πρό όλίγου έγειναν αί δημόσιαι εξετάσεις του κοινού τής διόνης σχολειών, εις τό όποιον διδάσκει άπό δυο ήδη έτών ό Κύριος Χαραλάμπης Ι. Παμπούκης. Ο έφορος του Εθνικού Μουσείου Κύριος Α. Μουσταξείδης πρεσβήτη εις αυτές. Οί μαθηταί εξετάσθησαν κατά τό εισαγωγικόν και έμπειρικόν μέρος τής Γραμματικής, κατά τό τεχνολογικόν αιτιολογη-μένων, κατά τας φυσικάς και τεχνικάς του συντακτικού πα-ρηγήσεις, κατά τας διελέκτους, τήν μετρικήν κτλ. έτι δε κατά τήν αριθμητικήν και τας αρχάς τής γεωμετρίας του Λεγέδρου. ή πρόσδοι των μαθητών έφάνησαν πολλά ευχά-ριστοι ως προς τό μικρόν ήμιστονμα τής μαθητείας των και ως προς τήν έλλάξιν των άναγκών, μέσων, οίον βιβλίων, κτλ.

Τήν 7 του ένεστώτος ήλθεν εκ Νεοκάστρου έν Γαλλικόν τελεμακόν βρακίον, φέρον μρήματα έθνομια.

Τήν 11 του ένεστώτος συνέβησαν πάλιν ένταύθα δυο έλα-φροί σεισμοί, εις κατά τήν 9 ώραν πρό μεσημβρίας, και έτε-ρος τήν νύκτα.

καλύπιν τῶν ὁποίων ἤχει τὸ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! ἤλθαν εἰς τὸν ναὸν, καὶ εὐλογούμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχιερεῖα, ἤρξαντο ὁ ἐσπερινὸς μὲ τὸ Πολυχροῖους κτλ. κτλ. Τὸ πλῆθος, τῶν δοξολογούντων ἦτον τόσον, ὥστε καὶ ὁ εὐρύχωρος αὐτὸς ναὸς δὲν ἐξήρκει, καὶ μέγα μέρος ἐδοξολόγει ἐξωθεν τοῦ ναοῦ.

“Ολοὶ ἴτε, πολῖται, πάροικοι καὶ οἱ ἐν ταῖς καλυδαῖς ἐκτὸς τῆς πόλεως συιερεθισθέντες, ἐξ οἰκείων κινούμενοι, κατεφώλισαν τοὺς οἴκους, τὰ ἐργαστήρια καὶ δρόμους μὲ ποικιλοχρεῖους λύχνους ἐστεφανωμένους· τὸ περιεργότερον δέσμα ἦτον ἡ ἐπὶ τῶν κοκκάων κατεσκορπισμένων ἀκόμη πλησίον τῶν πυλῶν τῆς πόλεως φώλυχυσία ὡτὰν νὰ ἐλεγον: συμπαιγνυρίτατε, συγχαῖτε καὶ σείε, ἀδελφοί, ὑπὲρ πατρίδος πεπρωκότες, εἰς τὴν πανηγυρίαν τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος· ἰδοὺ ὁ ἐνδοξος θάνατος, σὺς δικαιοῦται. Γὰρ φῶτα ὅλα ἔκαιον δι’ ὅλης τῆς γαληνώσης νυκτός.

Πρωίας δὲ γινομένης ὁ κρότος τῆς καμπάνας καὶ τῶν κανονίων ἀνῆγγειλαν τὴν πάνδημον ἐορτήν. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐπροφέρθη λόγος παιηγυρικὸς ἀνάλογος εἰς τὴν ἐορτήν ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ Διοικητοῦ Κύριον Π. Χαλκεόπουλον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐσυνεδρεύθη ὁ Κύριος Διοικητὴς ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπον πλῆθος τῶν ἐγκατοίκων, ἀπὸ τὸν ἀρχιερεῖα καὶ ὅλους τοὺς ἐπιστήμους καὶ ἐπαγγελματικούς, εἰς τὸ διοικητήριον ἐκεῖ ἦτον ἐστεφανωμένη ἡ Σ. εἰκὼν τῆς Α. Ε. εἰς τὸν εὐρυχωρότερον κοιτῶνα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τράπεζα προσφέρουσα γλυκύσματα καὶ πιότα διαφόρων εἰδῶν εἰς τοὺς χαιρετοῦντας. “Ολοὶ οἱ κάτοικοι καὶ αὐτὴ ἡ νεολαία ἐχαιρέτησαν μάλιστα κάμποσα παῖδια, μαθόντα βέβαια ἀπὸ τοὺς πολίτας γυνεῖς τὰν ὅτι τὴν 7 Ἰαννουαρίου θέλομεν πανηγυρίσει, ἐγυμνάσθησαν τὴν τακτικὴν ὁπλοφορίαν, καὶ ὀδηγούμενα ἀπὸ μίαν σάλπιγγα καὶ ἐν τύμπανον ἐπαρουσίασαν, ἐμπροσθεν τῆς Σ. εἰκότος τῆς Α. Ε. μὲ ἐντελεστάτην ἐπιτηδειότητα, ὅπλα, κράζοντα. Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαιρετισμὸν δὲν ἔλλειψαν καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς πόλεως παίζοντες καὶ ᾄδοντες ᾄσμα τῆς Α. Ε. καὶ ἔτερα πατριωτικά. “Ολα τὰ ἐργαστήρια ἐσχόλαζον κατ’ ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημέριαν ἐδόθη τράπεζα παρὰ τῷ Κυρίῳ Διοικητῇ, ὅπου παρευρέθη ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας, ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου Κύριος Π. Πισας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κύριος Δ. Γουζέλης καὶ ἄλλοι. Τὸ πρῶτον προέπιον διὰ τὴν Α. Ε. καὶ τὴν στερέωσιν τοῦ ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοὺς φιλέλληνας Βασιλεῖς καὶ προστάτας κτλ. κτλ. Ἐπιπλὺν ἐν τῷ μετὰ μεσημέριον ἐορτάζοντες ὁλοῖ, ἐβουφείζον κατ’ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδιάκοπος. Ἐγενε δὲ καὶ σήμερον φώλυχυσία καὶ εὐθυμία εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ὡς χθές.

Ἐπανηγυρίσθη ἡ ἀξιωματικὸς 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἐδοξολόγησαν ὅλοι ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν σωτηριώδη ἀφῆξιν, καὶ εὐχήθησαν διὰ τὴν μακροήμερευσιν καὶ σιῶσιν τῆς Α. Ε. ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἐφάνη ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡώς, ὅλοι οἱ πολῖται καὶ πάροικοι τοῦ Μεσολογγίου ἔγραψαν ἀναφοράς εὐχαριστίου καὶ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Πληρεξούσιον, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Διοικητὴν, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Διοικητοῦ, διὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς μεγάλης εὐμενείας, καὶ διὰ

τὴν ἐφῆσιν τῶν ἐπιβλέψεων τῆς Σ. Κυβερνήσεως εἰς ταύτην τὴν πόλιν, διὰ νὰ συστηθῶσι σχολεῖα ἀνάλογα, διὰ νὰ εἰταχθῶσιν ὑλικά ποσῖμα, καὶ ἵνα ἐπιδιορθωθῶσι τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ νὰ διανεμηθῶσι πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπορωτέρων βοηθήματα, καθὼς ἔλαβε πλέον μέτρα ἡ Σ. Κυβέρνησις καὶ ἐξαπέστειλε διὰ τοῦ Διοικητοῦ ὅσον αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρησαν. Εὐχαριστοῦντες βεβαιοῦσιν εἰς τὸν κοινὸν προστάτην τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου καυχῶνται νὰ εἶναι τέκνα, ὅτι ἐννοῦν τὰς ἐνθέρμους εὐχάς, τῶν πρὸς τὸν πάντα κυδερῶντα θεόν, διὰ νὰ κρατύηται καὶ στερεώηται τὴν Σ. Α. Ε., ἐπεὶ δὲ δὲν ἐμπιτεύονται εἰς ἄλλον παρ’ αὐτὸν, τὸν σκοπὸν τῆς εὐτυχίας τῶν.

Ἀπὸ ὅλα λοιπὸν αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ ἐντραποῦν πλέον εἰς συκοφάνειαν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Μῆτε ἦτον, μῆτε θὰ εἶναι ποτὲ οἱ Μεσολογγῖται καὶ λοιποὶ Ἕλληες ἐχθροὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ χύσωσι καὶ τὴν ὑπεριπὴν ῥαυδα τοῦ αἵματος τῶν διὰ τὴν θόξαν καὶ στερέωσιν τῆς Κυβερνήσεως, δηλαδὴ τοῦ ἔθνους τῶν. Τὸ Μεσολόγγιον χάρει ἄκραν ἡσυχίαν, εὐλασίαν καὶ ὁμόνοιαν, αἰσθάνεται διὰ καύχημα τοῦ τῆς ἐτελῆς πεποιθήτην ὅτι μόνον ἡ ἄκρα ἀφοσιώσι, εἰς τὸν Σ. Κυβερνήτην μας θέλει φέρεται εἰς ἴεσμα τὴν εὐδαιμονίαν τῶν. Αὕτη ἡ βεβαίωσις προκύπτει καὶ ἐξ ἄλλων ἐνδείξεων καὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς πατριῶν καὶ ἐχεφρῶν ἐπαγγελματικῶν ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς.

Σε παρακαλῶ, φίλε, νὰ καταχωρίσης τὴν παροῦσαν εἰς τὸ προτεχὲς φύλλον.

Τὴν 7 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Μεσολογγίῳ.

Ὁ Πατριώτης καὶ φίλος σας
Ἀναστ. Ἐμ. Παπῶς.

Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἐπεμψαν περιγραφὰς τῆς ἐορτῆς τῆς ἀπαν. αὐτοῦ γενομένης εἰς μνημεῖον τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφῆξως τοῦ Κυβερνήτου κατὰ τὴν 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἀλλὰ τὸ στενὸν τῆς ἑφημερίδος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων ἐκείνων, οἵτινες εὐχεστήθησαν νὰ μᾶς τὰς διαπέμψωσιν. Ἐπιφανέστατα δείγματα τῆς δημοσίου ἀγαλλιέσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐφάνησαν κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς σημαντικωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Σάμῳ εἶχε στηθῇ κατὰ μέσον τῆς ἀγορᾶς πυρκαμὶς φέροντα ἐμβλήματα τῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ πρὸς τὸν Κυβερνήτην εὐγνωμοσύνης· ἐν Πάτρει ὁ μακχωρώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐξετέλεσε μεγαλοπρεπεστάτην ἱερουργίαν, καὶ ἡ πόλις ἐώρτασε μὲ ἄκραν φιλοτιμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Πανταχοῦ σχεδὸν ἐξεφωνήθησαν λόγοι πανηγυρικοὶ πρέποντες εἰς τὴν περίστασιν, καὶ διερμηνεύοντες τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα τῶν λαῶν· ἔχομεν δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἐν Πάτρει παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς Κυρίου Π. Μαζαράκη ἐκφωνηθέντα, τὸν ἐν Σάμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Π. Κλεομένους, τὸν ἐν Ἀργεὶ παρὰ τοῦ Κυρίου Ζεγκίνης, κτλ.

ΕΠΙΛΟΓΗ. Ἐν τῷ Ἀρ. 11 τῆς Γενικῆς ἑφημερίδος Σελ. 44 Στήλ. 1, Στίχ. 1 κατωθὲν ἀναγνῶθι ἀντὶ Νοεμβρίου, Φεβρουαρίου.